

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות/הנושא המרכזי מסומן באותיות כאלו

בכורות כז.

ת"ק מאי טעמא לא קאמר וכו', עי' רש"י דל"ג ות"ק, ועי' שטמ"ק, ומה שהקשתה הגמ' על הסיפא ולא על הרישא, עי' מהריט"א וגירסת רבינו גרשם, ועי' יד דוד.

מסוגיין נראה דדין כהן המסייע שייך בכל המתנות כהונה, ועי' רמב"ם ביכורים יא' ח', ובבאור הגר"א יו"ד שה' ס"ק יב', ועי' שאילת דוד יו"ד ח"א יז'.

בהיתר טובה"נ למסקנא עי' רש"י ומהריט"א מב' ח', ודעת הרמב"ם עי' תרומות יב' כ' ובב"י יו"ד שלא, ועי' ש"ש רדב"ז, מהריט"א הנ"ל, וראשית ביכורים, ועי' שיטמ"ק מה שהקשה בשם התוס' חיצוניות מערכין כח:, עי' תי' ובמרומי שדה, ולהלכה גבי פדיון הבן עי' חוט המשולש ח"ג לב'.

תוד"ה ואתי, הוכיחו מסוגיין דדין ל"משחה" שייך גם על זרוע לחיים וקיבה, ועי' אבי עזרי תליתאה ביכורים ט' כב' שתמה על זה ממה שפסק הרמב"ם שם דיכול הכהן להאכילם לגוי או לכלבים, ומה שכתבו דאין בתרומה דין למשחה עי' מחנה דוד מה שתמה עליה, ובשערי בנימין מה שתירץ.

רש"י ד"ה תרומת חו"ל, ומדבריו הוכיחו הב"י והגר"א יו"ד שבג' ושם סק"י, דכל ההיתר לתת, אבל יתכן שהכהן אסור לסייע, אמנם הביא שברמב"ם ביכורים ה' יב' נראה שגם הכהן מותר בסיוע.

רב חמא יהיב לשמיעה, אי היה תמורת שכרו? עי' ר"ג ומהריט"א, ועי' ירושלמי דמאי ג' ד' וחזו"א שם ח' ז', ונידון נוסף תלוי בנידון זה, האם אפשר להוכיח מכאן שמותר להשתמש בכהן בזמה"ז, או רק בשכר, עי' או"ח קכח' מה' ושם בנו"כ ובמנחת פתים.

תרומת חו"ל בטילה ברוב, במחלוקת רש"י ותוס' כאן אי בא גם להתירו לזרים או רק לאכלה בטומאה, עי' או"ח ח"א ריג', ועי' רמב"ן פו-פז' ומהריט"א מו' ג', וקה"י ביצה ח'.

אי חלת חו"ל בטילה רק ברוב או גם שווה בשווה? עי' רמב"ם ביכורים ה' יב' ובכס"מ שם דמקורו מירושלמי חלה ד' ד', ועי' ש"ש רדב"ז, וע"ע ב"ח ושי"ך יו"ד שכג' ד', ועי' מנחות סז. תוד"ה ותרומתו. ולגבי ביטול ברוב לכתחילה, עי' רמב"ם וראב"ד תרומות יג' יא', ועי' רמב"ן (קו"א) ורשב"א יבמות פב', ועי' ראבי"ה ח"א קסז' וראב"ן נד' שמחלקים בין חלה לתרומה.

ומה שמועיל הביטול אף שיש לו מתירין ע"י שיטבול? עי' שאגת אריה החדשות יב', וישועות יעקב יו"ד שכב' ה'.

תוד"ה רבה, אי רבא היה כהן, ע"ע רש"י חולין קלג, ובראב"ן וראבי"ה הנ"ל.

איזה תרומה נוהגת בחו"ל? עי' תוס' חולין ו: וע"ז נח:.

להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

רב הונא בריה דרב יהושע וכו', ומתי נטל? עי' רש"י ובשיטמ"ק בשם תוס' חיצוניות, ע"ע רמב"ם תרומות יג' יא' ובראב"ד שם הקשה עליה, עי' כס"מ, מרכבת המשנה וראשית ביכורים ומהריט"א מז' א', בית יצחק יו"ד ח"ב כז' ז', ועי' יד דוד ופר"ח יו"ד קט' ד' אי ניתן להוכיח מכאן לכמות הרוב.

תוד"ה אוכל דנו אי מפריש אחר שסיים הכל או קודם לכן, ועי' שיטמ"ק בשם הרא"ש וברא"ש ביצה פ"א יג', ועי' מקדש דוד תרומות נה' ה', וע"ע ביצה ט. ובחשק שלמה שם.

אין תרומת חו"ל אסורה אלא במי שהטומאה יוצאת עליו מגופו, ועי' מחלוקת רבנן ורבי יוסי בחלה ד' ח' ואיך מסתדר עם הסוגיא כאן? עי' תוס' ע"ב ד"ה וכו' ובר"ש שם על המשנה.

אבל בנגיעה לית לן בה, ועי' ח'י' הגרי"ז מה שהוכיח מכאן לגדר איסור נגיעה ועי' מנחת אברהם.

ואוכל לה כהן קטן, ולגבי כהן גדול שטבל לקריו? עי' רש"י ותוס', ראב"ד בהשגות תרומות ז' ח', שיטמ"ק וראשית ביכורים, ועי' הגהות הרא"מ הורוויץ.

שקלא ליה בריש מסא וכו', עי' פרש"י שכמה שיכולה תיזהר שלא תגע, וקשה הלא כבר היא טמאה? עי' ראשית ביכורים.

תוד"ה הילכך הוכיחו מכאן דלתרומת חו"ל סגי בשיעור קטן, ועי' באור הגר"א יו"ד שלא' לה' שכן שיטת הרמב"ם, ויש מחלקים לשיטתו בין חלה הנשרפת לניתנת לכהן קטן.

תוד"ה פסק, דנו האם תמיד מפרישים בחו"ל ב' חלות, וע"ע מפרשים על המשנה בחלה ד' ח', וחי' הגרי"ז כאן, ועי' שיטת רבינו אפרים הובא באו"ח ח"א רנא'.

עוד דנו התוס' למה בתרומה לא מפרישין בחו"ל שתיים? עי' חק נתן ונזר הקודש.

ולגבי הזמן הזה, עי' תוד"ה וכו', רמב"ם ביכורים ה' ט-יא', רא"ש חולין פ"ח ד', וחי' הגרי"ז כאן.

ע"ב

וכי הזאה יש לנו, עי' רש"י ותוס' אי היה אז אפר פרה, ועי' ספר התרומה הל' א"י, וחי' הגרי"ז.

ובכוונת הגמרא האם בעי טבילה לחוד, עי' רש"י ותוס', חי' הגרי"ז וחזו"א קנט: סק"ה.

למימרה דלשנה דידיה מנינן, ולסלקא דעתך דמונים לשנות עולם, עי' מרומי שדה, ועי' מש"כ לדעת הירושלמי שהובאה בתוס' ר"ה ו: ד"ה שנה.

תוד"ה שנה כתבו דאיירי שעברה שנה בלא רגלים, ועי' חכם צבי יב' מהריט"א, ברכת הזבח חי' על הרמב"ם בסו"מ ערכין מה שהקשו לדעות בר"ה שם דלא שייך שנה בלא רגלים, עי' תירוצם, וע"ע שיטמ"ק מש"כ לתרץ קושיית התוס', ע"ע פנ"י ר"ה ו: בתוס' טו"א קו"א ר"ה ו: כב', מנחת ברוך ח"א קד' ענף ב' וחי' הגרי"ז כאן.

לימד על הבכור שנאכל לשני ימים, וקשה מה הראיה, הא אף אי נאכל ליום ולילה יתכן שייאכל ל-ב' שנים? עי' שפת אמת, רש"ש, צפנת פענח תשובה ג' ב', וחי' הגרי"ז.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'